

надлежи; равно и свойство-то на прилагателно-то за да може да се склонява.

Причастія-та сж двѣ: **Настоящее** и **Прошедшее**.

Настоящее Причастіе всякога се свърша на **ant**.

На пр: *chantant*, *aimant*.

Прошедшее Причастіе има разны окончанія, както: **chanté, uni, aperçu, mis, ouvert, écrit, exclus**, и проч:

Тема за причастіе-то.

52

Като бѣхъ ёще малѣкъ, рѣкохъ единъ день на баща си: Азъ не разбирамъ тѣргошинѣ, и не знаѣмъ да продавамъ, позволете ми да играѣмъ. — Баща ми ми отвѣща ухилень: като тѣргува челоуѣкъ, научва се тѣрговшинѣ, и като продава, да продава. Но любезне ми татко, отвѣщахъ азъ, като играе челоуѣкъ, научва се и да играе. — Ты имашъ правдѣ, рѣче ми онъ; но трѣба по напредъ да научи челоуѣкъ щото е нужно и полезно. — Които челоуѣци се обносятъ добрѣ, сж обични и почетни отъ всику свѣтъ; и оніе които не се носятъ добрѣ, сж ненавидими и умразни.

Малѣкъ — petit.
 Разбирамъ — entendre.
 Тѣрговшинѣ — commerce (м).
 Продавамъ — vendre.
 Позволявамъ — permettre.
 Играѣмъ — jouer.
 Ухилень — en souriant.

Тѣргувамъ — marchander.
 Правда — raisou. (ж)
 Нужно — nécessaire.
 Полезно — utile.
 Обносямъ-се — se conduire.
 Почетень — honoré.

ГЛАВА СЕДЬМА

Седьма часть на рѣчь-та

ПРЕДЛОГЪ (Préposition).

Предлогъ е слово неизмѣняемо, означающе разны-тъ отношенія, които се находятъ между нѣща-та и лица-та. Предлогъ се стави предъ имена-та на които отношенія-та онъ опредѣлява. —